

Domovina¹

Domovina, ti si češnja,
ki v pomladi zacveti;
veje v nebo razteza
in cvetove obleti ...

Ti si zrela, rdeči sadež,
ki v srcu dozori;
kdor je zdoma, si mu rana,
ki nenehno krvavi.

Domovina, ti si roža,
ki pod Triglavom dehti;
ti si mati, ki me boža
in očetove dlani ...

Ti si biser moj edini,
ki v školjki se zlati;
kot zaklad si, žlahtni kamen,
ki v duši mi leži ...

Ti si žalost, si veselje,
vse, vse moje žive dni;
ti si ptica, ki se vrača,
tja, kjer gnezdo zapusti!

¹ Pesem je pesnik prvič javno prebral na slovesnosti od odkritju spominskega obeležja Antonu Hafnerju v Aleji znamenitih Ločanov, 14. vinotoka 2006